

עין משפט
גר מצוה

וְגַלְךָ וְנַעֲבֹד עֲצִים וְאֲבָנִים
 חֹבְתֵנוּ כִּךְ יִפָּה לָנוּ הָעוֹמְרִין
 אוֹתוֹ ^סהָאֹמֵר אֶעֱבֹד אֶלֶךְ
 וְנִזְבַּח אֶקְטִיר אֶלֶךְ וְאֶקְטִיר
 וְאֶשְׁתַּחֲוֶה אֶלֶךְ וְאֶשְׁתַּחֲוֶה
 יוֹסֵת הָאֵל נִבִּיא כְּחֹק הַמִּסֵּית
 מִתְּנִי מִנִּי ר'שׁ הָאֵל תִּתְּנִי
 מִדִּי עֵיר הַנְּדָתָה בַּסְּקִילָה
 וְנַעֲבֹד עֲבֹדֹת כּוֹכְבִּים וְאֹמֵר
 לְרַבְּנָן רִישָׁא ר'שׁ וְסִיפָא רַבְּנָן
 תְּנִי רַב פְּפָא אֹמֵר כִּי קִתְּנִי
 חִיבִי מִיתוֹת שְׁבַתְהוֹרָא אִין
 יוֹן לֹא אֵת הֵרַב בְּבֵית הַפְּנִימִי
 וְאִין אוֹתוֹ וְשׁוּמְעִין אֵת קוּלוֹ
 שְׁאֻמְרֵת לִי בִּיחּוּד הָהוּא אֹמֵר
 וְנַעֲבֹד עֲבֹדֹת כּוֹכְבִּים
 כִּךְ יִפָּה לָנוּ הָעֵדִים שְׁשׁוּמְעִין
 וְכֹן עָשׂוּ לָבֵן סְטֵרָא בְּלוּד
 אֹמֵר רַב חֲסֵדָא בְּעַל סְטֵרָא בְּעַל
 סְטֵרָא אֲמַר מַרִּים מְגִדְלָא נִשְׂיָא
 מִתְּנִי הַמְדִּיתָ הָהוּא
 מַעֲשֵׂה חִיב וְלֹא הָאוּחוּ אֵת
 קְשׁוּאוֹן אֶחָד לֹקֵט פְּטוֹר וְאֶחָד
 עֲנִיִּים פְּטוֹר: גַּמ' אֹמֵר רַב
 כִּכְשֵׁף זֶה הָעוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה וכו':
 מֵהַ תִּלְּ מִכְשַׁפָּה מִפְּנֵי שְׁרֹב
 יְלִי אֹמֵר נִבְרָא כִּכָּן יִמְכַשֶּׁפָּה
 מֵהַ לְהֵלֵךְ בְּמִסְכֵּר כִּכָּן
 יִחְיֶה וְנֹאמֵר לְהֵלֵךְ אִם בְּהֵמָה
 בַּסְּקִילָה אֹמֵר לוֹ ר' יוֹסֵי אֲנִי
 יִחְיֶה מֵלֵא יִחְיֶה אֹמֵר לוֹ רַבִּי
 כִּכָּן הַכְּתוּב מִיתוֹת הִרְבָּה
 רִיבָה בָּהֶן הַכְּתוּב אֵלֵּא
 מִיתָה

והוא אומר לו היאך נניח את אלהינו שבשם
אם חוזר בו הרי זה מוטב ואם אמר כך היא
מאחוריו הגדר מביאין אותו לכית דין וסוקלין
ואעבוד נלך ונעבוד אוכל אלך ואוכל נלך
נלך ונקטיר אנסך אלך ואנסך נלך וננסך
ונשתחוה: גמ' המסית זה הדיין מעמד דר
את ההריוט מעמד דייחא הא רבים בחנוכה
יבניא שהדיה בסקילה ר' שמעון אומר בחנו
ד"ש אומר בחנק אימא סיפא המדיח זה האומר
רב יהודה אמר רב מדיחי עיר הנדחת שנו את
רבינא אמר כולה רבנן היא ולא זו אף זו
וממסית זה הדיין להכמנה דתניא ושאר כ
מורדל מוכניין עליהן חוץ מזה כיצד עושין לו
וממשיבין לו עדים בבית החיצון כדי שיהיה
והוא אינו רואה אותן והלה אומר לו אמור
לו והלה אומר לו היאך נניח את אלהינו ש
אם חוזר בו מוטב ואם אמר כך היא חובתנו
מבחוץ מביאין אותו לכית דין וסוקלין אותה
ותחלוהו בערב הפסח.^ה בן סטרא בן פנוריא הוה
במספדיא כדל פפוס בן יהודה הוא אלא אימא
ההוא בדמרי בפומבדיתא סתא את מעטל
נלך ונעבוד עובדי כוכבים ה"מכשף העושה
הענינים ר"ע אומר משום ר' יהושע שנים לוקטין
לוקט חייב העושה מעשה חייב האוחז את
היהודה אמר רב מדיחי עיר הנדחת שנו כאן;
תנו רבנן מכשפה אחד האיש ואחד האשה א'
גשים מצויות ככשפים מיתתן כמה רבי יוסי'
לא תחיה וגומר להלן: ג' לא תחיה כל נשמה
בכסיף ר' עקיבא אומר נאמר כאן מכשפה לא
אם איש לא יחיה מה להלן ב"מסקילה אף כ'
דנתי לא תחיה מלא תחיה ואתה דנת לא
עקיבא אני דנתי ישראל מישראל שרייב
ואתה דנת ישראל מעובדי כוכבים של

האומר אעבוד. משפחה
המסמכים והמנהל חייב
מחיה. נדפסו לן לקמן מלא
מחנה ולא משמע. זה אלה
ושמע חייב מיד. רע"ר ט"א.
אלך ואעבוד. שמחור
הליכה אצ"ל. דלחם למחר
האמר הרי היה שם. נדפס.
נמך
עם אחרים. דלחם למחר
הני אחרים לא חזו ויחיו
נמי לא יחיו. (שם). נדפס
שדחיה. שמחנה נכס
הקב"ה לעבוד עבדות
כוכבים. 1779/109.

ממית את היחיד דהא פשיטא דכיליכו מודו דה דבסקילה אורחא לחנא למתני הכי תנא מילתא דירשא דפשיטא ליה והדר תנא רבותא ולא ו
דמית יחיד בלדנא בסקילה אלף אף ו דמית רבים בסקילה ודלג כר שמעון. ור פפא אחא אף להרזי לרקמי הממית זה הדיוט לאו למעטי
גביא הממית קמי אלף כל הממיתא משום הדיוטותא משום הכמה בסקילה כלומר ממית הדיוט וטוטה הוא ומדת הקלין טוהב כן שמקלין
תניו עכל חייבי מיתות לזריכי הממיתא וזה הכרז בכתבמה: **הבית העמימי.** בדדרי הדריסי לה פישא ארז לדרנ בגלי: **בן רואין**
אורו. לאור הגר שעמו דאי לא מצי חזו ליה לא מצי מסהדי עליה לחיוביה קטלא ואע"ג דשמעי קליה דמצי למימר לא
הויא אלף: **ושמעיין קולו.** שהוא אומר דברי הקהל: **וכן סעוד.** בעל אמו סעודא שמו: **ספס דא.** על שם
שופה קרי לה הכי: **ברבני** **הדיוט וזה האומר וכו'.** בגמרא מוקים לה במדות עיר הנדחת
העושה מעשה. ממש בסקילה: **ולא האוחז אם העינים.** מראה לבדיות כאלו הוא עושה ואינו עושה כלום: **ענים מלקטין**
מקטין. במחשבות לפעמי אחד מהן לוקט ויחיד ומכרו לוקט ופטור: **העושה מעשה.** שהיה כלן שדה פטור ולקטה ממנו
בכשפים חייב: **האוחז אם העינים.** האוחז לנו כאלו התקבלו כולם במקום אחד מלקטין לא וזין ממקומן פטור: **גב' במחשבה**
אחד האיש ואחד האשה. דהא גבי ארז וירעיו דמחשבים הם לא חלק בין ארז לאשה דמכיר (ויקרא כ) ארז או אשה: **לא תהיה**
כל נשמה. שבטע אומות תמי: **מה להלן כסיף.** דמכיר בקומון ועוד ויכסו ישראל לפי חרצ (במדבר כא): **מה להלן.** בסיני:
בסקילה. דמכיר (שמות יט) כי סקול וסקל או ירה יירה: **עריבה** כהן הכחוש **מיתום הרבה.** ומזינו בסיני שנזכרה בהן סקילה:
מיתה